

هشت شوال سالروز تخریب قبور اولیای الهی

هشت شوال سالروز تخریب قبور اولیای الهی

مهدی عزیزی

هشت شوال هر ساله بازگو کننده حادثه ای است که جهان اسلام را تکان داد و کام هر مسلمان آزاده ای را در سرتاسر گیتی تلخ کرد. این روز در تقویم مسلمانان حکایت از واقعه ناگواری دارد که توسط خط انحرافی تکفیر شکل گرفت و این تفکر خطرناک، با تخریب قبور امامان چهارگانه اهل بیت علیهم السلام و همسران و اصحاب جلیل القدر رسول خدا صلی الله علیه و آله در قبرستان بقیع مدینه در سال 1344 قمری، ضمن هتک حرمت به ساحت قدسی آنان، صفحه ننگینی را در تاریخ حیات خویش رقم زد.

هرچند عاملان این جریان برای این عمل پلید خویش فلسفه های متعددی بیان کردند و تلاش نمودند با رنگ و لعاب دینی دادن به آن، و حتی گرفتن مجوز به ظاهر شرعی و فتوا از برخی از علمای همسو با تفکر تکفیری، برخی از مسلمانان ناآگاه را با خویش همراه سازند، ولی آیات قرآن مجید و سیره و منش رسول

مکرم اسلام صلی الله علیه و آله و اصحاب و تابعین ایشان و همچنین سیره علمای اسلام و سایر مسلمانان در طول تاریخ خط بطلانی بر این یاوه گویی‌ها است.

آنچه در این واقعه نباید آن را به فراموشی سپرد، لوازم و مفاصی است که این طرز فکر انحرافی با خود به همراه دارد و نتیجه اش نابودی فرهنگ ناب اسلامی و هدم سنت نبوی است که در ذیل به برخی از آنان اشاره می‌شود:

1. حذف سنت حسنه زیارت

خدای متعال در قرآن مجید برای هدایت مردم از شیوه‌ای خاص استفاده کرده و آن اینکه اگر سخن از معارف الهی مانند توحید، توسل، توکل و... به میان آورده است در مقابل آن یک مصداق عینی را به مخاطب خویش معرفی کرده است، و یا اگر سخنی از شرک و کفر آمده است، فردی را به عنوان شاخص کفر و یا ایمان معرفی کرده تا مخاطب فراتر از مفهوم و در عالم خارج با حقائق و معارف دین آشنا شود، از این روست که شاید بیش از یک چهارم قرآن مجید اختصاص به قصص امت‌های گذشته دارد.

در حقیقت از دیدگاه قرآن مجید زنده نگه داشتن یاد و نام این افراد سبب هدایت جامعه می‌شود، و این موضوع برخواسته از این حقیقت است که ارزش‌ها تا زمانی که به صورت مفهومی هستند می‌توانند دچار تحریف شده و از هدف خویش دور شوند، ولی زمانی که به صورت مصداقی در جامعه رواج پیدا کنند، دیگر به سادگی قابل تحریف نیستند، به همین خاطر حضرت عیسی علیه السلام در مقابل علمای یهود که معارف حضرت موسی علیه السلام را تحریف کردند، از حواریون خویش درخواست کردند که با ایشان همراه شوند تا سکنات و رفتارهای ایشان را بیاموزند و سپس به جامعه خویش رفته و با رفتار خویش مردم را به سوی خدای متعال دعوت کنند.

اگر در اسلام تأکید شده که انسان‌ها به زیارت ائمه اهل بیت علیهم السلام و اولیای الهی بروند، بر این اساس است که مردم با افرادی آشنا شوند که فرامین و دستورات الهی را به صورت مصداقی در زندگی و منش خویش پیاده کرده اند، به عنوان نمونه اگر سخنی از شهادت در راه خداست، حضرت امام حسین علیه السلام به صورت عینی در این مسیر گام نهاد به گونه‌ای که نه تنها خون خویش را بلکه بهترین عزیزانش را در این مسیر فدا کرده است، و اگر معجزه یا کرامتی از این بارگاه‌های نورانی نیز صادر می‌شود، بر همین اساس است که جامعه به سوی این اولیای الهی حرکت کنند. بنابراین اولیای الهی و در رأس آنان اهل بیت پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله که به تصریح قرآن معصوم بوده از هر گونه پلیدی و

آلودگی به دور هستند به مثابه مصداق عینی و الگوی عملی برای معارف دین و سنت نبوی به شمار می روند و زیارت آنان پیوسته رفتار عملی و سلوک معنوی آنان را در خاطره ها زنده می کند و تخریب قبور آنان به منزله حذف این الگوهای عینی در جامعه اسلامی است که لازمه آن هدم و اضمحلال تدریجی فرهنگ ناب اسلامی و دور شدن جامعه مسلمین از مسیر هدایت است.

2. نابودی شعائر الهی

قرآن کریم با صراحت از تعظیم شعائر الهی سخن به میان آورده و آن را علامت تقوای قلب و جان مومنان دانسته است، بی شک تعظیم اولیای الهی و در رأس آنان اهل بیت پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله یکی از مصادیق بارز شعائر الهی است زیرا با یاد آنان، یاد خدا در دلها زنده می شود و جامعه اسلامی به سمت صلاح و راستی حرکت می کند. با نابودی شعائر الهی و قبور و آثار اولیای خدا، به تدریج یاد و نام آنان که یاد آور تقوا و دین داری بوده اند به فراموشی سپرده می شود و یاد خدا در دلها کم رنگ می شود و این همان خطر بزرگی است که فرهنگ ناب اسلامی و سنت اصیل نبوی را به تدریج به زوال و فراموشی می کشاند و قطعاً مورد رضایت الهی نیست.

3. هتک حرمت به اولیای الهی

در روایات متعددی که به طرق صحیح از پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و اهل بیت ایشان علیهم السلام رسیده است، تاکید بر احترام مومن و حرمت هتک و بی احترامی به او شده است تا جایی که اهانت به اولیای الهی و هتک ایشان به مثابه جنگ آشکارا با خداوند سبحان قلمداد شده است^[11]. بی شک تخریب قبور اهل بیت علیهم السلام که ذوی القربای پیامبر خدا و به اجماع مسلمین عابدترین و زاهدترین مردم زمانه خویش بوده اند مصداق بارز هتک به مومن محسوب شده و نه تنها عمل راجحی به شمار نمی رود بلکه مورد نهی اکید قرار گرفته است. هتک حرمت اولیای الهی سنت سیئه ای است که ضربه غیرقابل جبرانی بر پیکر فرهنگ و تمدن اسلامی وارد می سازد و مقدمه ای برای هتک دین و سنت نبوی و اضمحلال تدریجی فرهنگ مسلمانی است.

^[11]. از رسول خدا صلی الله علیه و آله نقل شده است که وقتی به معراج رفتند خداوند سبحان فرمودند یا محمد هرکس به دوستی از دوستان من اهانت کند آشکارا به جنگ من آمده است (کافی، ج4، ص74)